

Tilhører
Randers Byråds Arkiv.

daglig overlade Inspektionen til denne Direktørassistent, og selv samle sig om Administrationen, og han kan ogsaa, idet han laeder det administrative til en anden Tid udføre af sin Substitut, selv rejse ud, naar der er noget ved Inspektionen, der ogsaa forterer under ham, som han vil efterse. For at gaa den Vej, den ærede Ordfører mente, til at løse dette Spørgsmaal, maatte vi altsaa have adskilligt nyt med, som ikke ligger i Flertallets Forslag. Jeg vilde ikke finde det rigtigt at gaa den Vej, men som Flertallets Forslag er, kan man i hvert Tilfælde ikke komme saa nemt fra det som Ordføreren mener. Det, jeg skønner i det hele taget vil være Alempen ved Flertallets Forslag, er det, at saa at sige enhver, selv den allermindste Sag, maa ind til København. Jeg vil ikke tale om de heraf opstaaende Mangler, som det ærede Medlem fra Odde (Bjørnbat) fremførte om „ude af Dje, ude af Sind“, at den Embedsmand, der sidder her, ikke har Djet saa aabent for Duffer og Krav, der kunne komme op i Sjælland, som den, der sidder ovre i Aarhus. Det er maaske ikke saa væsentligt, men noget har det dog ogsaa at sige. Jeg vil derimod fremdrage noget andet af, hvad det ærede Medlem nævnte. Han klagede over, at man i Provinserne ikke fik Afgang til at give Tilbud paa det ene og det andet, samtidig med, at han fandt Afstæffelsen af Baneafdelingen saa overordentlig naturlig. Hvis man, som det kan være rigtigt, ønsker, at der skal gives Afgang til at give Tilbud, saa er samtidig en af Forudsætningerne, at man har en Baneafdeling med en Banechef, og den Baneafdeling, som han saa rask fastede bort, er netop en Forudsætning for, at man kan have de tekniske Kræfter og det tekniske Kontor, som er nødvendigt, naar der skal gives Tegninger og Oplysninger netop i den Landsdel, det ærede Medlem er fra. (Bjørnbat: Trafikinspektøren!) Trafikinspektøren vilde det ærede Medlem gerne beholde, og det finder jeg fuldstændig rigtigt, men han mente at kunne faste Banechefen bort, og det kunde han netop ikke, hvis han ønskede, at Overslag og Tegninger skulde kunne tilfredsstillende fremlægges i den Landsdel, hvor han er fra. Jeg tror for øvrigt nok, at Embedsmændene kunne sidde her i København og have ganske godt Dje for de Krav, der kunne komme op i Sjælland,

men Hovedsagen er, som jeg for sagde, den, at Flertallets Forslag vil nødvendiggøre, at de allermindste Sager komme til Afgørelse i Centralforvaltningen, og, hvis man følger Flertallets Forslag, hvem vil saa komme til at afgøre disse Sager? Det ville disse fire Direktører, som have den samme Dobbeltthed i Gerningen, som vi kende fra Sverige, men atter uden at være disse dobbelte Personer, som man har i Sverige. Og hvad maa bestemt og nødvendig blive Følgen deraf? Disse Folk saa som deres ene Hovedarbejde at drøfte de store Principspørgsmaal, drøfte ny Togplaner, naar de ligge for, drøfte, hvad der kan gøres i Henseende til Forbindelse med Udlandet, drøfte de store Hovedudvidelser, for saa vidt de skulle afgøres inden for Centraladministrationen, inden for Driften, og ikke afgøres af Overingeniøren for Ahanlæg, og endelig drøfte Følgerne af at gaa til ny Takster m. m. Det er jo klart nok, saaledes ere jo Menneskene, at alle disse Spørgsmaal forekomme dem overordentlig interessante, de fylde dem, og hvad bliver saa Følgen? At den daglige Drifts Sager, som de samme Folk skulle udføre, dem negligere de, de komme til at ligge i Bunker, som det maaske har været Tilfældet her, og som det er i saa mange Kontorer, at de store Spørgsmaal interessere og stjele Tiden, saa de maaske Spørgsmaal saa Lov til at samle sig op, og saa faar Publikum disse sendrægtige Besvarelser. Og hvorfor maa disse endvidere blive saa sendrægtige? Fordi, det tør jeg paastaa, saa lille vort Land er, saa vil det Overblik, som er nødvendigt for at give en hurtig Decision, være meget vanskeligt at have for den, der skal have det for hele Landet med de mange uensartede Fordringer, hvilket atter i saa uendelig mange Tilfælde nødvendiggør, at der maa sendes Skrivelse paa Skrivelse for at skaffe det Lokalkendskab, som den enkelte Mand fra København ikke kan have lige over for de Spørgsmaal, der stilles til ham. Hvad vi mulig kunne have lidt under i Retning af Sendrægtighed i Afgørelsen, vil komme som en nødvendig Følge, saa vidt jeg har kunnet skønne, hvis vi følge Flertallets Forslag, medens der dog ellers er en Mulighed for at komme bort deraf, og jeg tvivler ikke om, at man kommer bort deraf, hvis man netop holder saa meget borte af Smaaafgørelser